

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/147/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206141
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5413206141.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: 26429705, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej: F. Š., J. E., Z. XX.XX.XXXX, B. L. A., L. O. XXXX/X-XX, v konaní o zmenkové plnenie, takto

rozhodol:

I. Súd konanie ohľadne zaplataenia zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 801,15 eura za obdobie od 26.02.2011 až do jej zaplataenia zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou vo forme návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (v ďalšom texte len ako „nariadenie“), doručenu tunajšiemu súdu 28.03.2013, postúpenou Okresnému súdu Žilina 09.04.2013 a následne postúpenou (vrátenou) tunajšiemu súdu 20.09.2013 na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline zo 07.08.2013 č. k. 13Ncb/121/2013-30, ktorým bol určený tunajší súd ako súd miestne príslušný na prejednanie veci, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplataenia zmenkovej sumy vo výške 801,15 eura, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 801,15 eura od 26.02.2011 do zaplataenia, 6 %-ného ročného úroku zo sumy 801,15 eura od 11.04.2011 do zaplataenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,67 eura, ako aj náhrady trov konania.

K návrhu pripojil zmenku, ktorej vystaviteľkou je žalovaná s tým, že ako miesto vystavenia zmenky je uvedený Ružomberok, dátum vystavenia zmenky je uvedený 13. september 2010 a v časti „zmenková suma“ je uvedená suma 801,15 eura, slovom osemstojedem eur 15 centov a v časti „zmenkový úrok 0,25 % denne od“ je vyplnený dátum 26. februára 2011. Ďalej je na zmenke uvedený: Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sro, vložka číslo 23636/B. Taktiež je na zmenke uvedený: Splatný: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, že ide o zmenku „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Napokon je na prednej strane zmenky v pravom hornom rohu uvedený číslo 500100422. Na rube zmenky sa nachádza text: Namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705 a pod týmto textom je vpravo text: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Jaroslav Fuchs, konateľ a podpis.

O uvedenej žalobe prvýkrát rozhodol tunajší súd rozsudkom z 02.06.2014 č. k. 7C/147/2013-78 tak, že žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Zamietnutie žaloby odôvodnil viacerými dôvodmi. Jednak tým, že daná zmenka majúca povahu zabezpečovacej zmenky k záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 500100422 zo dňa 13.09.2010 (ďalej len „ÚZ“) na ktorú dopadá režim zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v naposledy účinnom znení, nakoľko v danom prípade bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 350,- eur a zmenka bola vyplnená na zmenkovú sumu (až) 801,15 eura, teda aj v prípade, že v čase jej vyplnenia nemal byť ani len sčasti úver splatený, ide o navýšenie o viac ako 228 % z poskytnutej istiny, teda šlo o jej vyplnenie v rozpore so zákonom - ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Na základe toho konštatoval neplatnosť zmenky pre jej rozpor so zákonom, na čom nič nemení to, či o tejto skutočnosti žalobca v čase jej indosácie vedel alebo nevedel, keď dané ustanovenie podľa jeho výslovného znenia dopadá aj na žalobcu, ktorému bola zmenka indosovaná. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., takúto vadnú zmenku previedla na tretiu osobu, bez toho, aby súčasne previedla aj pohľadávku z ÚZ. Týmto postupom pôvodný majiteľ zmenky mal snahu eliminovať základný znak zabezpečovacej zmenky a potrieť akúkoľvek spojitosť s hlavným záväzkovým vzťahom, čo bolo podľa súdu hlavným dôvodom indosácie zmenky - snaha pôvodného majiteľa zmenky zabrániť skúmaniu predchádzajúceho vzťahu medzi žalovanou ako vystaviteľkou zmenky a pôvodným majiteľom zmenky - aby tak žalobca ako nový majiteľ indosovanej zmenky získal abstraktný zmenkový záväzok nezaťažený predchádzajúcimi mimozmenkovými vzťahmi účastníkov a týmto spôsobom cielene výrazne posilniť postavenie veriteľa voči žalovanej ako dlžníkovi na úkor práve žalovanej ako spotrebiteľa a obrany jej práv. S ohľadom na osobitosti úpravy možnosti vystavenia zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch v čase, kedy zmenka bola vystavená (o to viac s ohľadom na znenie ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. platiaceho aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky), mal žalobca vo vlastnom záujme zisťovať od pôvodného majiteľa zmenky, charakter tejto zmenky, a to či neexistuje nejaká zákonná prekážka brániaca uplatneniu práv z takejto zmenky práve s poukazom na vyššie cit. ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. by jeho zvýšená opatrnosť v tomto smere bola na mieste aj s ohľadom na pôvodného majiteľa zmenky - mediálne „známu“ spoločnosť POHOTOVOSTĚ. Nakoľko šlo o zabezpečovaciu zmenku zabezpečujúcu záväzok zo spotrebiteľského úveru, nemôže dôjsť k jeho splneniu zmenkou, na čom opäť nemôže nič zmeniť to, že pôvodný veriteľ ako majiteľ tejto zmenky túto indosoval na žalobcu bez toho, že by súčasne došlo aj k prevodu pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, na zabezpečenie ktorého bola vystavená.

Ďalej konštatoval zneužitie inštitútu indosácie predmetnej zmenky, postúpenej na spoločnosť, ktorej konateľom bol do 07.01.2013 Daniel Paľko, trvale bytom B., L. X, vystupujúceho ako spoločník a konateľ v spoločnosti TOP INNOVATIONS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Moyzesova 8, IČO: 47345071, pričom druhým spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., konateľ právneho zástupcu žalobcu. Konateľ právneho zástupcu žalobcu nie je vo vzťahu k žalobcovi len jeho právnym zástupcom, ale so žalobcom bol aj personálne prepojený, keď podniká spoločne s bývalým konateľom (i spoločníkom) žalobcu. Takisto tým, že právny zástupca žalobcu zastupoval a zastupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v súdnych a exekučných konaniach, musí mať vedomosť o tom, že zmenky boli vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv, ktorých vymáhanie v exekúcii bolo neúspešné. Vyslovil domnienku, že právne inštitúty vyplývajúce zo zmenkového a šekového zákona boli použité na to, aby spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., prostredníctvom inej, jej nie úplne neznámej spoločnosti, získala nespochybniteľný exekučný titul k vymáhaniu svojich pohľadávok nad rámec ich dôvodnej výšky, keďže tieto pohľadávky môžu byť dôvodné len ohľadne výšky poskytnutých a nevrátených peňažných prostriedkov, ale nedôvodné ohľadne ich (vysokého) príslušenstva. Nakoľko žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 350,- eur, v dôsledku neuvedenia RPMN a pre absenciu aj ďalších základných náležitostí ÚZ ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ide o úver bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, žalovaná mala vrátiť len uvedených 350,- eur. Naproti tomu pôvodný majiteľ zmenky túto vyplnil v rozpore so zákonom až na sumu 801,15 eura. Zmenkový úrok uvedený vo výške 0,25 % denne označil za úrok úžernický, ktorý nemôže požívať právnu ochranu.

Spoločnosť POHOTOVOSTĚ tým, že v čase, kedy už bolo možné vystaviť zmenku len na zabezpečenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zabezpečovaciu zmenku), túto zmenku indosovala bez prevodu samotnej pohľadávky, ktorú zabezpečovala, cielene konala tak, aby žalovanej jej práva, vyplývajúce z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmarila alebo aspoň ich uplatňovanie (obranu) výrazne sťažila.

Poukázal aj na to, že niet logického dôvodu, prečo by sa spotrebiteľom mala poskytovať ex offio právna ochrana pri spotrebiteľských pohľadávkach, avšak ako náhle sa takejto pohľadávke majúcej základ v spotrebiteľskej zmluve dostane zhmotnenia v podobe zmenky, mal by byť z tejto ochrany vylúčený, vzhľadom na prísnu formálnosť zákona č. 191/1950 Sb. šekový a zmenkový zákon (ďalej len „ZZaŠ“), ktorý sa stal súčasťou nášho právneho poriadku v dodnes nezmenenej podobe niekoľko desaťročí predtým, ako sa vyvinulo do dnešnej podoby spotrebiteľské právo. Normy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení ZoSÚ, sú nepochybne novšie ako právna norma rovnakej právnej sily - ZZaŠ a jeho § 17 a tieto regulovali možnosť používania zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch. Postupným vývojom oproti stavu existujúcemu v čase vystavenia predmetnej zmenky, kedy ešte pripúšťali možnosť vystavenia len zabezpečovacej zmenky, s účinnosťou od 01.01.2011 (§ 17 ods. 3 a 4 ZoSÚ) už zakazujú zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom. Preto pri strete zákonných ustanovení ZZaŠ s ustanoveniami ZoSÚ vyslovil potrebu aplikácie špeciálneho ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzavretia ÚZ, v rozpore s ktorým bola daná zabezpečovacia zmenka vyplnená a žalobcom použitá. S ohľadom na naznačené personálne prepojenie, a to kto bol pôvodným majiteľom zmenky v kontexte aj s tým, že otázku používania a vyplňovania zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch regulujú a aj v čase vystavenia, následného vyplnenia a ešte neskoršieho indosovania predmetnej zmenky regulovali (aj) normy zamerané na ochranu spotrebiteľa, vyslovil presvedčenie, že žalobca vedel, resp. minimálne mal a mohol vedieť pri zachovaní aspoň základnej miery opatrnosti, že pri nadobúdaní zmenky od jej pôvodného majiteľa konal na škodu žalovanej ako dlžníčky, keďže s vysokou mierou pravdepodobnosti by mohlo ísť práve o zabezpečovaciu zmenku zabezpečujúcou nároky veriteľa zo spotrebiteľského úveru, na základe čoho mohol a mal si túto skutočnosť preveriť.

Na základe odvolania žalobcu voči uvedenému rozsudku, Krajský súd v Žiline uznesením z 08.06.2015 č. k. 13Cob/382/2014-125 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V jeho odôvodnení odvolací súd uviedol, že žalobca ako indosatár si podľa nariadenia uplatnil proti žalovanej zmenkovú pohľadávku vyplývajúcu zo žalobcom predloženej zmenky vystavenej žalovanou s tým, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 13.09.2010 na sumu 801,15 eura, pričom do nej bol zahrnutý aj záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 26.02.2011. Odvolací súd nepovažoval za správny postup prvostupňového súdu, ktorý tlačivom B v zmysle nariadenia žiadal zástupcu žalobcu o doplnenie tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky, keďže bol žalobcovi doručovaný ešte pred dorúčením odpovede žalovanej na tlačive C, teda v tomto štádiu konania v súlade s čl. 4 ods. 1 nariadenia žalobca začal konanie vyplnením vzorového tlačiva A, jeho podaním na príslušný súd a podľa nariadenia v čl. 8 bodu 8.1. uviedol údaje o uplatnenej pohľadávke a opísal dôkazy, ktoré podporujú uplatnenú pohľadávku, a to zmenka vystavená žalovanou, ktorá v origináli ako dôkaz bola doložená. Žalobca podľa nariadenia a podľa údajov o pohľadávke uvedených v čl. 8 bodu 8.1. vyplneného vzorového tlačiva A, uplatnil proti žalovanej zmenkovú pohľadávku vyplývajúcu zo žalobcom predloženej zmenky vystavenej žalovanou. Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Abstraktnosť záväzku zo zmenky má ten dôsledok, že zákon neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. Majiteľ takejto zmenky nemusí pri jej predložení na zaplatenie a ani neskôr pri jej vymáhaní poukazovať na nič iné, len to, že je vlastníkom zmenky. Nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že mu povinný zo zmenky skutočne dlží zmenkovú sumu. Platná zmenka je tak dostatočným dôkazom pre vznik uplatneného nároku z nej vyplývajúceho a je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a v súdnom konaní ich aj preukázal. Zmenkový záväzok existuje nezávisle na dôvode jeho vzniku a je nezávislý na kauzálnych záväzkoch. V prípade vystavenia zabezpečovacej zmenky existujú vedľa seba dva záväzky, a to záväzok kauzálny (pôvodný) a popri ňom záväzok zmenkový. Účelom zabezpečovacej zmenky je, aby v prípade omeškania s plnením záväzku všeobecno-právnej povahy bolo zabezpečené plnenie práve zo zmenky, avšak aj záväzok z takejto zabezpečovacej zmenky má povahu abstraktnú a nespornú. Žalobca pri vyplnení vzorového tlačiva A a v zmysle čl. 8 bodu 8.1. pri údajoch o uplatnenej pohľadávke ani nepoužil argumentáciu, že pohľadávka zo zmenky je pohľadávka zo zabezpečovacej zmenky, ani tvrdenia o úverovom vzťahu, a preto v tomto smere ani nemohol byť zaťažený výzvou súdu formou doručenia tlačiva B o doplnenie návrhu na uplatnenie pohľadávky o oznámenie, či žalobcovi bola zmenkovým veriteľom postúpená aj pohľadávka vyplývajúca z ÚZ. Uvedené by bol žalobca povinný uviesť len v tom prípade, ak by pri opísaní údajov o uplatnenej pohľadávke v zmysle nariadenia sám

poskytol tvrdenia o zabezpečovacej zmenke, úverovom vzťahu, k čomu však zo strany žalobcu nedošlo. Za daného stavu žalobcoví na uplatnenie pohľadávky v zmysle nariadenia postačovalo predloženie zmenky a opis rozhodujúcich skutočností, ktoré osobitne boli vyjadrené v čl. 8 bod 8.1. údajov o pohľadávke vyplneného vzorového tlačiva A. Žalovaná na nárok uplatnený žalobcom v tlačive, časť II bod 1. uviedla len, že ... „nesúhlasím s úrokmi z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 801,15 eura od 26.02.2011 do zaplatenia, pretože ich považujem za rozporné s dobrými mravmi...“, a v bode 2.2.1. tlačiva označila písomný dôkaz „Zmluva o úvere z 13.09.2010 č. 500100574, ktorá úzko súvisí so zmenkou vystavenou v deň podpísania tejto zmluvy o úvere...“, ktorú však k odpovedi na tlačive C nepredložila. Žalovaná v odpovedi v nariadení určenej lehote uplatnila námietky len vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie zmenkového úroku 0,25 % denne a k tomu opísala dôkaz - ÚZ. V súvislosti so zisteniami prvostupňového súdu z vykonaného dokazovania na pojednávaní 5. mája 2014 poukázal na čl. 7 ods. 1 nariadenia, ktoré podmieňuje vykonávanie dôkazov doručením odpovede žalovanej strany s tým, že súd je povinný určiť spôsob a rozsah vykonania dôkazov potrebných na rozhodnutie, a to podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov. Poukazom na závery vyjadrené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, a to predovšetkým na tie závery, ktoré je potrebné v praxi všeobecných súdov prijať ako všeobecne uplatniteľné ku kontradiktórnosti súdneho procesu, k pojmu dokazovanie, k pojmu súdna (právna) vec a prejednanie veci v prítomnosti účastníka konania, odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd mal posudzovať práva zo zmenky. Okresný súd dospel z listinných dôkazov vykonaných bez návrhu účastníka konania, k inému skutkovému stavu, na ktorom založil svoj právny záver o nedôvodnosti pohľadávky žalobcu. Žalobca vo vzťahu k týmto zisteniam okresného súdu nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť a nemal možnosť reagovať na posúdenie nároku, ktorý žalobca uplatnil zo zmenky, okresným súdom ako nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľského vzťahu založeného ÚZ. Žalobca v konaní uplatnil záväzok žalovanej zaplatiť sumu, ktorú do zmenky doplnil pôvodný majiteľ zmenky. Okresný súd však posudzoval žalobcom uplatnený nárok ako záväzok vzniknutý zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie ako nárok zo zmenky. Zdôraznil, že predmetom uplatneného nároku žalobcom nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale nárok zo zmenky. Posudzovanie základného vzťahu, t.j. kauzálneho vzťahu by malo význam, pokiaľ by žalovaná ako spotrebiteľ v lehote stanovenej v nariadení vzniesla voči majiteľovi relevantné námietky, že k indosácii došlo na jej škodu, alebo ak by podala relevantné kauzálne námietky týkajúce sa ÚZ, prípadne zmenky, čo by však v konaní musela zároveň preukázať. Ak žalobca uplatnil nárok titulom zaplatenia zmenkovej pohľadávky podľa predloženej zmenky, tak bol nositeľom dôkazného bremena len ohľadom tých skutkových tvrdení, na základe ktorých uplatnil svoju pohľadávku voči žalovanej. Ak žalobca netvrdil existenciu ÚZ, tak nebol ani nositeľom dôkazného bremena na preukázanie skutočností a okolností o úvere poskytnutom žalovanej. Naopak, žalovaná bola v rámci obrany povinná v nariadení stanovenej lehote vznášať relevantné námietky voči uplatnenému nároku a tie preukázať. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo 3/2008 a sp. zn. 4Obo 21/2012. V súvislosti s právnym posúdením, ktoré okresný súd vykonal vo vzťahu k ustanoveniam zákona č. 258/2001 Z. z. a ZoSÚ uviedol, že podľa jeho názoru skutočnosť, že v danom prípade zmenková suma vyplnená do zmenky presahovala maximálnu zmenkovú sumu podľa ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., mohla mať za následok len vznik práva na náhradu škody, avšak nemohla spôsobiť absolútnu neplatnosť zmenky a ani neplatnosť dohody o vyplnení zmenky. Samotný zákon č. 258/2001 Z. z. totiž porušenie ust. § 4 ods. 6 nesankcionoval neplatnosťou zmenky, či neplatnosťou dohody o jej vyplnení, ale vznikom zodpovednosti veriteľa za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením povinnosti podľa ods. 6 veriteľom. V dôsledku porušenia tohto zákonom ustanoveného obmedzenia tak prípadne mohol žalovanej vzniknúť výlučne nárok na náhradu škody voči pôvodnému veriteľovi, ktorý zmenku vystavenú v rozpore s týmto ustanovením od žalovanej ako dlžníka prijal, ktorý ale nie je účastníkom tohto konania. V dôsledku porušenia tejto zákonnej povinnosti nemohol vzniknúť žiaden nárok žalovanej ako dlžníkovi voči žalobcovi, ktorý nie je veriteľom z pôvodného úverového vzťahu. Podľa odvolacieho súdu neobstoja ani právne závery okresného súdu, podľa ktorých je dohoda o vyplnení zmenky neplatná pre rozpor s dobrými mravmi alebo rozpor so zákonom a konštatoval, že z doterajšieho stavu nebolo zistené, že by predmetná zmenka, vystavená žalovanou, ktorá má ZZaŠ požadované náležitosti, bola vystavená v rozpore so zákonom. Podľa názoru odvolacieho súdu závery okresného súdu, ktoré vychádzali z právneho vyhodnotenia základného vzťahu, posúdenie ktorého ani nebolo predmetom sporu, pretože žalovaná ako dlžník zo zmenky žiadne kauzálne námietky v určenej lehote nevzniesla, nemôžu stačiť na prelomenie základnej zásady obsiahnutej v ust. § 17 ZZaŠ, ktoré dokazovanie ohľadom základného vzťahu pripúšťa len vtedy, ak ohľadom kauzálneho vzťahu boli podané a preukázané námietky zo strany dlžníka. Okresný súd bol oprávnený posudzovať len to, či zmenka obsahuje všetky ZZaŠ vyžadované náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť povinne do nej

uviesť a nebol oprávnený skúmať podmienky jej vystavenia, ani jej neprípustnosť. Zákaz zneužitia práva je síce jedným zo základných princípov fungovania právneho štátu, napriek tomu právna úprava ZZaŠ je prísne formálna a neumožňuje súdu bez podania námietok dlžníkom prelomiť zásadu uvedenú v § 17 ZZaŠ tak, aby sa mohol súd zaoberať základným záväzkovým vzťahom, ktorý môže mať charakter vzťahu spotrebiteľského. Nespornosť a abstraktnosť zmenkových záväzkov môže prelomiť len taká skutočnosť, že sám majiteľ pri nadobúdaní zmenky nekonal poctivo a že konal na škodu dlžníka. Námietka nepoctivého nadobudnutia zmenky ďalším majiteľom na škodu dlžníka však musí byť ako relatívna námietka nielen uplatnená dlžníkom a musí ním byť aj preukázaná. K žalovanou namietanému úroku 0,25 % denne uviedol, že aj keď ZZaŠ výšku úrokovej miery neobmedzuje, nie je jej stanovenie celkom na ľubovôli výstavcu alebo doplňovateľa zmenky. Pri uplatnenom nároku je potrebné skúmať a zhodnotiť, či je úroková požiadavka zmenkového veriteľa vyjadrená v úrokovej doložke primeraná. Uložil tunajšiemu súdu v ďalšom konaní postupovať v zmysle návrhu žalobcu, pričom žalobca v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkovo-právneho vzťahu a ani ďalšie skutočnosti, na základe ktorých okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku. Žalobca ako nadobúdateľ zmenky nemá povinnosť preukazovať okolnosti týkajúce sa vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou. Ďalej mu uložil vychádzať z aktuálneho stavu konania, v rámci ktorého žalovaná v nariadení stanovenej lehoty uplatnila námietky voči uplatnenému nároku žalobcu len vo vzťahu k zmenkovému úroku 0,25 % denne a keďže predmetom konania je výlučne nárok zo zmenky, tento nárok posudzovať podľa ZZaŠ a pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, vychádzať z prezentovaného právneho názoru krajského súdu v tom smere, že žalobcom predložená zmenka je zmenkou, ktorá má ZZaŠ vyžadované náležitosti. Ani dlžníkov, ktorí sú spotrebiteľmi, nie je možné vyňať z pôsobnosti ust. § 17 ZZaŠ, za zhodnotenia, či takíto dlžníci relevantné námietky týmto ustanovením predpokladané v konaní voči indosatárovi zmenky uplatnili. Bez relevantných námietok dlžníka, aj keď je tento spotrebiteľom, je výklad, ktorý smeruje k prelomeniu zásad stanovených v ust. § 17 ZZaŠ v nesúlade s výslovným znením tohto ustanovenia. Posúdiť nielen nárok na zaplatenie zmenkovej istiny, ale aj stanovenie doby ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy v súlade s obsahom ust. § 48 a § 49 čl. I. ZZaŠ a vyjadriť sa k žalovanou namietanému k úroku 0,25 % denne, dojednanému v zmysle čl. I § 5 ods. 1 ZZaŠ a posúdiť jeho výšku.

Následne tunajší súd rozhodol uznesením z 02.09.2015 č. k. 7C/147/2013-139 o prerušení tohto konania až do skončenia konania o návrhu Ministra spravodlivosti SR podaného na Najvyšší súd SR dňa 24.08.2015 na prijatie zjednocujúceho stanoviska v súvislosti s rozpornou rozhodovacou činnosťou krajských súdov v SR rozhodujúcich o návrhoch uplatňovaných žalobcom. Odvolanie žalobcu voči tomuto uzneseniu Krajský súd v Žiline uznesením zo 16.12.2015 č. k. 9Co/687/2015-162 odmietol s odôvodnením, že občiansko-právne a obchodno-právne kolégium MS SR prijalo dňa 20.10.2015 zjednocujúce stanovisko, podľa ktorého súdy sú povinné zohľadňovať otázky ochrany spotrebiteľa aj pri zmenkových konaniach. V dôsledku toho rozhodnutie okresného súdu o prerušení konania vydaním zjednocujúceho stanoviska zaniklo inak a tým odpadla prekážka, pre ktorú okresný súd konanie prerušil.

V ďalšom konaní nasledujúcom po rozhodnutí odvolacieho súdu došlo podľa názoru súdu k zásadným posunom jednak pokiaľ ide o procesnú úpravu postupu súdu v konaniach, predmetom ktorých je nárok zo zmenky alebo šeku uplatnený voči fyzickej osobe ako žalovanému v dôsledku novely Občianskeho súdneho poriadku zákonom NR SR č. 438/2015 Z. z. účinného od 23.12.2015, dopadajúceho s poukazom na jeho prechodné ustanovenie § 372y ods. 1 (okrem v ods. 2 a 3 stanovených výnimiek) aj na konania začaté pred jeho účinnosťou a tiež aj pokiaľ ide o usmerňujúce Spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS SR k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa zo dňa 20.10.2015, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 93, ročník 2015 (ďalej len „stanovisko“), teda práve k takým veciam, akou je aj predmetná vec.

Z uvedeného spoločného stanoviska vyplývajú o. i. nasledovné závery:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok, zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

V danom stanovisku je tiež uvedené, že nariadenie nekladie žiadne preukážky v možnosti preskúmať doložené listiny súdom a je možné aplikovať všetky procesnoprávne princípy použiteľné v slovenskom právnom poriadku, včítane aplikácie znalosti určitých okolností súdu z jeho činnosti (notoriety), zohľadnenie ochrany slabšieho v konaní, rešpektovaním vyššej súdnej ochrany spotrebiteľa vykonaním potrebného dokazovania, či ochrany dobrých mravov. Z nariadenia nevyplýva povinnosť súdu automaticky návrhu vyhovieť, a to ani v prípade absencie aktivity žalovaného v konaní. Súd môže k návrhu pristupovať s rovnakou mierou ingerencie ako k akémukoľvek inému návrhu uplatnenom v konaní pred súdom. Súd môže konať aj formou nariadenia pojednávania a nemusí to byť vždy len na základe návrhu účastníka, ale aj keď to sám považuje za potrebné. Úvaha týkajúca sa prieskumu uplatneného nároku s oporou v doloženej zmenke nemôže byť ovplyvnená povahou použitého procesného nástroja. Skúmanie prípadnej absolútnej neplatnosti úkonu, ku ktorej pristupuje súd ex offo, nie je nariadením nijako vylúčená. Ak by súd vzhľadom na uplatnené námietky žalovaného dospel k záveru, že žalobca vedome konal na škodu žalovaného ako dlžníka z indosovanej zmenky (pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZaŠ a z údajov o čísle zmluvy a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu) výkon práva žalobcu by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ako aj so ZoSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmieniek zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s § 4 ods. 6, 7 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom od 01.01.2008 do 31.12.2010. Takýto výklad smeruje aj ku konštatovaniu, že pokiaľ takáto situácia nastane, nie je potrebné zaoberať sa tým, či ide pôvodne o blankozmenku, ktorá by mala byť vyplnená v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva všeobecná zásada, podľa ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá spotrebiteľovi musí byť poskytnutá podľa ustanovení smernice 93/13/EHS. Prijatie výkladu pri rigidnej aplikácii § 17 ZZaŠ smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný. Postup žalobcu v konaní, ktorý sa na úkor spotrebiteľa na takúto právnu úpravu spolieha, možno potom považovať za zneužitie práva. Aj v stanovisku je citované pravidlo (rovnako ako to urobil prvostupňový súd vo svojom zrušenom rozsudku) vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 457/2010, že zákaz zneužitia práva je silnejší než dovolenie dané právom a pokiaľ právna norma určité správanie aprobuje a iná za predpokladu, že je zneužívané, ho zakazuje, takéto konanie v skutočnosti nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami.

Za uvedenej situácie už neobstoja závery odvolacieho súdu predovšetkým o nemožnosti zohľadnenia skutočností uvádzaných žalovanou ako spotrebiteľkou po tom ako zostala nečinnou v štádiu plynutia nariadením v čl. 5 ods. 3 stanovenej lehote na vyjadrenie sa k žalobnému návrhu (uvádzaná tzv. koncentračná zásada) a o nemožnosti ex offo preskúmania pôvodného záväzkového vzťahu, v súvislosti s ktorým bol založený zmenkový záväzok, ak súd zistí spotrebiteľský charakter daného záväzku.

Súd tiež poukazuje na to, že odvolací súd nezaujal stanovisko (okrem toho, že prvostupňový súd tak nemal čo robiť bez včas podanej námietky žalovanej) k dôvodom, pre ktoré prvostupňový súd vyslovil presvedčenie, že žalobca vedel, resp. minimálne mal a mohol vedieť pri zachovaní aspoň základnej miery opatrnosti, že pri nadobúdaní zmenky od jej pôvodného majiteľa konal na škodu žalovanej (v súvislosti s aplikáciou § 17 ZZaŠ a k prvostupňovým súdom konštatovanej existencii personálneho prepojenia zástupcu žalobcu so žalobcom a pôvodným majiteľom zmenky - spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, ktorú tiež zastupoval a charakterom subjektu pôvodného veriteľa) a ani k „súbehu“

právných predpisov rovnakej právnej sily (ZZaŠ na jednej strane a zákona č. 258/2001 Z. z. a ZoSÚ na strane druhej) z ktorých novším predpisom je práve v danom prípade prvostupňovým súdom zohľadnená úprava aj podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a ZoSÚ. Na uvedených záveroch tunajší súd aj po doplnení dokazovania zotrúva.

Podaním zo 16.12.2015 doručeným súdu 21.12.2015 žalobca prostredníctvom svojho zástupcu zobral žalobu späť v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, teda po tomto čiastočnom späťvzati žaloby si ďalej uplatňoval zmenkový úrok „len“ vo výške 0,06 % denne. Uvedený procesný úkon zdôvodnil zosúladením svojho postupu s názorom NS SR, vyjadrenom v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č. 93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, vyslovil očakávanie, že súd vydá rozsudok v skrátrenom konaní bez ďalšieho zdržania. V podaní z 09.02.2016 uviedol, že vychádza zo skutočnosti, že nemá vedomosť o tom, že by žalovaná popierala uplatnenú pohľadávku.

Súd vo veci na pojednávaní dňa 10.02.2016, na ktorom oboznámil vyššie uvádzané stanovisko NS SR, rozhodol s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti zástupcu žalobcu a žalovanej, ktorí sa na pojednávanie napriek riadne vykázanému doručeniu nedostavili, pričom žalovaná svoju neúčast' nijako neospravedlnila, keď táto už bola vo veci vypočítaná na pojednávaní dňa 05.05.2014. Spolu s predvolaním na pojednávanie obdržali volané osoby aj oznámenie súdu o dôvodoch nariadenia pojednávania.

Žalovaná na pojednávaní 05.05.2014 pridržiavajúc sa toho, čo uviedla v tlačive na odpoveď, ktoré obdržala zo súdu, doplnila, že v čase, kedy brala úver od spoločnosti POHOTOVOST', bola vo veľmi zlej finančnej situácii, kedy ostala prakticky úplne aj s manželom bez prostriedkov. Prišla o prácu a požiadala o poberanie predčasného starobného dôchodku. Ešte predtým ako jej bol priznaný vo výške 267,50 eura, zobrala tento úver. Následne jej manžel prekonal dva infarkty. Musela mu vybaviť invalidný dôchodok, ktorý poberá vo výške 268,30 eura mesačne. Keď chcela úver od spoločnosti POHOTOVOST' dostať, musela podpísať zmenku, bez toho by jej tento úver nedali. Ju nikto neinformoval o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky z ÚZ na žalobcu, resp. o tom, že by došlo k postúpeniu práv zo zmenky na žalobcu. Vyjadrila ochotu vrátiť veriteľovi to, čo si požičala v 30,- eur mesačných splátkach, ale v žiadnom prípade nie je ochotná platiť také vysoké úroky, aké od nej požaduje. Vôbec nerozumie, prečo má žalobcovi vrátiť zmenkovú sumu až vo výške 801,15 eura a ešte aj nejakú zmenkovú odmenu vo výške 1,3 % zmenkovej sumy. Považuje postup žalobcu za postup, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala tiež na to, čo tunajší súd uviedol v rozhodnutí vydanom v rámci exekúcie, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to že rozhodcovský súd neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve a priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Ona tomu pánovi, s ktorým uzatvárala úverovú zmluvu, ukázala doklad o tom, že je nezamestnaná a tiež chcel od nej aj poslednú výplacnú pásku z jej posledného zamestnania. Naposledy robila na polovičný úväzok na Obecnom úrade v Osádke 3 dni v týždni. Je presvedčená, že spoločnosť POHOTOVOST' tým, že práva zo zmenky postúpila na žalobcu, ju chcela úmyselne poškodiť. Myslí si, že za tým všetkým stoja tí istí ľudia a žalobca dobre vedel, že zmenka bola vystavená v súvislosti s úverovou zmluvou, ktorú uzatvárala ako spotrebiteľ. Určite je tam nejaké personálne prepojenie.

Na pojednávaní 02.06.2014 žalovaná doplnila, že ohľadne toho úveru, ktorý zobrala od spoločnosti POHOTOVOST', neprebehlo ani riadne súdne konanie. Bol vydaný len rozhodcovský rozsudok. Ona aj písala rozhodcovskému súdu odvolanie voči rozsudku, ale nič to nepomohlo.

Vykonaným dokazovaním - z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/303/2012 „vylustrovaného“ v elektronickom registri v rámci prvotných administratívnych úkonov realizovaných súdom po dôjdení návrhu, mal súd preukázané, že tomuto konaniu predchádzalo o. i. aj konanie sp. zn. 2Er/303/2012, v ktorom vystupovala ako povinná terajšia žalovaná a ako oprávnený spoločnosť POHOTOVOST', s.r.o. Z uvedeného spisu súd zistil, že zmenka bola vystavená v súvislosti s ÚZ - Zmluvou o úvere č. 500100422, ktorej číslo je uvedené na zmenke vpravo hore, uzavretou medzi žalovanou a spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o., dňa 13.09.2010. Súdny exekútor, u ktorého bol návrh na vykonanie exekúcie spísaný 13.07.2012, doručil na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.08.2012. O tejto žiadosti exekučný súd rozhodol uznesením z 26.09.2012 č. k. 2Er/303/2012-11 tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.09.2013 po tom, ako bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline z 22.08.2013 č. k. 3CoE/237/2012-32.

Následne súd uznesením z 29.11.2013 č. k. 2Er/303/2012-39, právoplatným 08.01.2014, exekučné konanie zastavil.

Súd žalobným návrhom uplatnený nárok, vychádzajúc z oboznámenia podstatného obsahu listín predložených žalobcom a z listín obsahnutých v pripojenom spise tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/303/2012, žalobu v tej jej časti, ktorá nebola dotknutá čiastočným späťvzatím žaloby, zamietol z nasledovných dôvodov:

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/303/2012 zistil, že zmenka, ktorá je pripojená k žalobe, je totožná so zmenkou, ktorá sa nachádza na č. I. 5 spisu sp. zn. 2Er/303/2012 (s výnimkou chýbajúceho rubopisu). V exekučnom spise je (na č. I. 3) obsahnutá ÚZ s číslom žiadosti o úver 500100474, uzavretá dňa 13.09.2010 medzi spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako veriteľom a žalovanou.

Na rube ÚZ (č. I. 4 spisu 2Er/303/2012) sú na celej strane napísané Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), v rámci ktorých je v bode 13 týchto podmienok s názvom „Dohoda o vyplnení zmeniek“ obsahnutý nasledovný text: „Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavených zmeniek zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že remitent je oprávnený vyplniť druhú nevyplnenú zmenku v prípade, ak zmenka, ktorá bola vyplnená ako prvá, bola zničená alebo stratená, a to tak, že zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia druhej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na druhej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany sa dohodli, že takto vyplnená zmenka bude predstavovať samostatný zmenkový nárok veriteľa voči dlžníkovi a ručiteľovi.“ Na danej listine, na ktorej jednej strane je ÚZ a na strane druhej VPPÚ, sú dva podpisy žalovanej, oba na strane, na ktorej je text ÚZ, z ktorých jeden sa má týkať „potvrdenia“ prevzatia peňažnej hotovosti uvedenej v ÚZ. Podľa ÚZ mala žalovaná dostať úver vo výške 350,- eur a žalovaná mala prehlásiť, že finančné prostriedky sú jej poskytnuté na výkon povolania, hoci podľa jej výpovede v tom čase už bola nezamestnanou, čo aj mala dokladovať osobe, ktorá s ňou za veriteľa uzatvárala zmluvu.

Exekučným titulom v danej exekučnej veci bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8, sp. zn. SR 04633/11 zo dňa 20.06.2011, ktorý podľa vyznačenej doložky sa mal stať právoplatným 25.07.2011 a vykonateľným 28.07.2011 a ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sumu 801,15 eura (pozostávajúcu z istiny 608,- eur, poplatku za zasielanie upomienok 20,- eur a trov mediačného konania 173,15 eura) spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 801,15 eura od 26.02.2011 do zaplataenia a zákonným úrokom 6 % ročne zo sumy 801,15 eura od 11.04.2011 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 259,96 eura, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd priznal peňažné nároky vychádzajúc zo záveru, že v danom prípade ide o zmenkovo právny vzťah, ktorý nie je vzťahom spotrebiteľským, teda rozhodcovský súd priznal uvedený nárok tak, ako to spoločnosť POHOTOVOSTĚ žiadala, na základe neuhradenej zmenky vystavenej žalovanou 13.09.2010 vo forme blankozmenky, v ktorej v čase vystavenia chýbajúce údaje (zmenkovú sumu, dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy) doplnil (vyplnil) 04.04.2011 remitent s poukazom na dohodu o vyplňovacom práve, uzavretú pri vystavení zmenky.

Už bolo uvedené, že predmetná exekúcia bola právoplatne zastavená uznesením tunajšieho súdu z 29.11.2013 č. k. 2Er/303/2012-39, právoplatným 08.01.2014, ktorému predchádzalo uznesenie tunajšieho súdu z 26.09.2012 č. k. 2Er/303/2012-11, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.09.2013 a ktorým

tunajší súd ako súd exekučný rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, predovšetkým z dôvodu, že rozhodcovskú doložku obsiahnutú vo VPPÚ posúdil ako neprijateľnú a tým s poukazom na § 53 ods. 5 OZ neplatnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorej znenie žalovaná nemohla reálne ovplyvniť. Súčasne považoval za neprijateľnú podmienku aj celú dohodu o zabezpečení úveru zmenkou a predovšetkým dohodu o ľubovoľnom vyplnení zmenkovej sumy vyplývajúcej z pohľadávky veriteľa z ÚZ. Za v rozpore so zákonom a dobrými mravmi exekučný súd považoval aj výšku požadovaného zmenkového úroku, pre zjavnú neprimeranosť jeho výšky a aj súbeh uplatnených sankcií.

Zmenka vystavená žalovanou mala povahu zabezpečovacej zmenky, ktorú skutočnosť preukazuje aj údaj na zmenke, ktorým je uvedenie čísla zmluvy (odkazujúceho na hlavný vzťah) a takáto jej funkcia je zrejماً aj z už cit. bodu 13 VPPÚ. To, že zmenka má charakter (funkciu) zabezpečovacej zmenky, sa fakticky prejavuje výlučne v okruhu kauzálnych námietok, ktoré môžu dlžníci zo zabezpečovacej zmenky uplatniť v rámci obrany proti povinnosti plniť zo zmenky. Pri zabezpečovacích zmenkách v prípade ich indosamentu spravidla dochádza k zániku námietok, ktoré mohol zmenkový dlžník uplatniť proti pôvodnému majiteľovi zmenky a nový dlžník stráca predovšetkým námietky kauzálne. V prípade, ak nie je zmenka indosovaná po proteste alebo po uplynutí lehoty na podanie protestu, tak nový majiteľ indosovanej zmenky získa abstraktný zmenkový záväzok nezaťažený predchádzajúcimi mimozmenkovými vzťahmi účastníkov.

Predmetná ÚZ je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 OZ v znení účinnom v čase jej uzavretia, keďže spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ju uzavierala a plnila z nej v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako je to zrejماً aj z výpisu z obchodného registra na uvedenú spoločnosť na č. l. 9 spisu 2Er/303/2012, z ktorého vyplýva, že do predmetu činnosti danej spoločnosti patrí (patrilo aj v čase uzavretia ÚZ) poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a žalovaná ju neuzavierala a neplnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keďže v zmluve je označená údajmi občana (menom, priezviskom, trvalým pobytom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu) a nie podnikateľa (obchodné meno, miesto podnikania, IČO), na čom nič nemení to, že v zmluve je križikom (podľa názoru súdu nie omylom, ale účelovo) vyznačené jeho poskytnutie na účely „povolania“, keď zo zmluvy nie je vôbec zrejماً, aké povolanie žalovaná mala mať a či táto vôbec bola v čase uzavretia zmluvy niekde zamestnaná. K tomu súd dopĺňa, že z výpovede žalovanej naopak vyplynulo, že v čase jej uzavretia bola nezamestnanou a požiadala o poberanie predčasného starobného dôchodku. Uvedená skutočnosť (žalobcom nijako nespochybnovaná) svedčí o praktikách spoločnosti POHOTOVOSTĚ (osoby konajúcej za uvedenú spoločnosť pri uzatváraní ÚZ), ktoré vedome uvádzali minimálne v danej časti nepravdivé údaje ohľadne účelu poskytnutia úveru, ktorým v tomto prípade nemohlo byť nejaké povolanie žalovanej. To, že hlavnou činnosťou spoločnosti POHOTOVOSTĚ je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, je súdu známou skutočnosťou vyplývajúcou z jeho činnosti a súčasne ide o všeobecne známu skutočnosť minimálne v okruhu subjektov podnikajúcich v oblasti poskytovania úverov alebo subjektov obchodujúcich s pohľadávkami, a to aj vďaka množstvu sporov rátajúcich sa na tisícky, ktoré táto spoločnosť vedie na všetkých stupňoch súdov. Na túto ÚZ ako zmluvu spotrebiteľskú dopadá aj režim v čase jej uzavretia účinného ZoSÚ podľa ktorého má takáto zmluva spĺňať obsahové náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktorých nedostatok v prípade poskytnutia a čerpania úveru (nedostatok náležitostí vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) má ten následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ). Už bolo uvedené, že tunajší súd už v rámci exekučného konania jednoznačne uzavrel, že v konaní vymáhaný záväzok má svoj základ v spotrebiteľskom vzťahu a záväzkovo právny vzťah, ktorý bol medzi oprávneným (spoločnosťou POHOTOVOSTĚ) a povinnou (terajšou žalovanou) založený ÚZ, posudzoval ako spotrebiteľský úver, na ktorý dopadajú ustanovenia ZoSÚ a teda aj ustanovenia OZ o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ).

ZoSÚ v § 17 ods. 1 stanovuje, že veriteľ pri postupovaní práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu, postupuje podľa osobitného predpisu (OZ).

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 529 ods. 1 OZ námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia pohľadávky, mu zostávajú zachované i po postúpení.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 17 ZZaŠ žalovaný zo zmenky nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

V danom prípade bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 350,- eur a zmenka bola vyplnená na zmenkovú sumu 801,15 eura, teda aj v prípade, že v čase jej vyplnenia nemal byť skutočne úver vôbec splatený, ide o navýšenie o viac ako 228 % z poskytnutej istiny, teda šlo o jej vyplnenie zo strany pôvodného veriteľa a majiteľa zmenky v rozpore so zákonom (cit. ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z.).

Tým, že zmenka bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., táto skutočnosť, ktorá podľa názoru prvostupňového súdu uvedeného v jeho predchádzajúcom zrušenom rozhodnutí mala mať za následok neplatnosť zmenky bez ohľadu na to, či o tejto skutočnosti žalobca v čase jej indosácie vedel alebo nie, má podľa názoru súdu zakladať iba právo žalovanej na náhradu škody voči pôvodnému veriteľovi - spoločnosti POHOTOVOSŤ, ktorá zmenku vyplnila v rozpore so zákonom.

Okrem toho, že spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., porušila zákonný zákaz o tom, že zabezpečovacia zmenka mala byť vyplnená len na 30 % poskytnutej istiny, takúto vadnú zmenku previedla na tretiu osobu, bez toho, aby previedla aj pohľadávku z ÚZ. Týmto postupom pôvodný majiteľ zmenky mal snahu eliminovať základný znak zabezpečovacej zmenky a potrieť akúkoľvek spojitost' s hlavným záväzkovým vzťahom. Toto bolo podľa názoru súdu hlavným dôvodom indosácie zmenky, teda snaha pôvodného majiteľa zmenky (spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o.) zabrániť skúmaniu predchádzajúceho vzťahu medzi žalovanou ako vystaviteľkou zmenky a pôvodným majiteľom zmenky, aby tak žalobca ako nový majiteľ indosovanej zmenky získal čisto abstraktný zmenkový záväzok nezaťažený predchádzajúcimi mimozmenkovými vzťahmi účastníkov a týmto spôsobom cielene výrazne posilniť postavenie veriteľa voči žalovanej ako dlžníkovi, samozrejme na úkor práve žalovanej ako spotrebiteľa a obrany jej práv.

Žalobca s ohľadom na osobitosti úpravy možnosti vystavenia zmienek v spotrebiteľských vzťahoch v čase, kedy zmenka bola vystavená (o to viac s ohľadom na znenie ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. platiaceho aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky), mal vo vlastnom záujme zisťovať od pôvodného majiteľa zmenky, charakter tejto zmenky, a to či neexistuje nejaká zákonná prekážka brániaca uplatneniu práv z takejto zmenky a jeho zvýšená opatrnosť by v tomto smere bola na mieste aj preto, že pôvodným majiteľom zmenky bola mediálne „známa“ spoločnosť POHOTOVOSŤ. O to viac bola potrebná zvýšená opatrnosť zo strany žalobcu, keďže nešlo o ojedinelú indosáciu zmienek medzi týmito subjektmi, ale došlo k indosácii veľkého množstva zmienek rátaných až na tisícky.

V danom prípade došlo k zneužitiu inštitútu indosácie zmenky ako zo strany pôvodného majiteľa zmenky, tak aj zo strany žalobcu. Zmenka bola postúpená na spoločnosť, ktorej konateľom bol do 07.01.2013 Daniel Paľko, trvale bytom B., L. X. Daniel Paľko, bytom L. X, B., vystupuje ako spoločník a konateľ v spoločnosti TOP INNOVATIONS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Moyzesova 8, IČO: 47345071, pričom druhým spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. - konateľ právneho zástupcu žalobcu. Je teda zrejme, že konateľ právneho zástupcu žalobcu nie je

vo vzťahu k žalobcovi len jeho právnym zástupcom, ale so žalobcom bol aj personálne prepojený, keď podniká spoločne s bývalým konateľom (i spoločníkom) žalobcu. Takisto tým, že právny zástupca žalobcu zastupoval a zastupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v súdnych a exekučných konaniach, musí mať vedomosť o tom, že zmenky boli vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv, ktorých vymáhanie v exekúcii bolo neúspešné. Právne inštitúty vyplývajúce zo zmenkového a šekového zákona boli použité na to, aby spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., prostredníctvom inej, jej nie úplne neznámej spoločnosti, získala nespochybniteľný exekučný titul k vymáhaniu svojich pohľadávok nad rámec ich dôvodnej výšky, keďže tieto pohľadávky môžu byť dôvodné len ohľadne výšky poskytnutých a nevrátených peňažných prostriedkov, ale nedôvodné ohľadne ich (vysokého) príslušenstva, čo je aj prejednaný prípad. V danej veci bol, ako to súd už uviedol, žalovanej poskytnutý úver len 350,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť s poplatkom 258,- eur, teda spolu sa zaviazala zaplatiť 608,- eur, avšak keďže ide o úver bezúročný, mala vrátiť len uvedených 350,- eur. Naproti tomu v rozpore so zákonom pôvodný majiteľ zmenky, ktorá mala (mohla) mať len zabezpečovací charakter, túto vyplnil v rozpore so zákonom až na sumu 801,15 eura a v zmenke uviedol úžernícky zmenkový úrok - 0,25 % denne (čo je 91,25 % ročne) a pritom v ÚZ a ani vo VPPÚ súd nenašiel ustanovenie, ktoré by obsahovalo „dojednanie“ o takomto vysokom úroku. Podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2007, kedy právna úprava ešte umožňovala splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom, mal v takomto prípade veriteľ záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinnosť počínať si tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ tým, že v čase, kedy už právna úprava umožňovala vystaviť zmenku len na zabezpečenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zabezpečovaciu zmenku), túto zmenku indosovala bez prevodu samotnej pohľadávky, ktorú zabezpečovala, cielene konala tak, aby žalovanej jej práva, vyplývajúce z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmarila alebo aspoň ich uplatňovanie (obranu) výrazne sťažila.

Ak by úmyslom pôvodného majiteľa zmenky nemalo byť s poukazom na § 17 ZZaŠ vylúčenie možnosti skúmania vzťahu, v súvislosti s ktorým došlo k vystaveniu zabezpečovacej zmenky, pôvodný majiteľ zmenky by súčasne postúpil aj pohľadávku vyplývajúcu z úverového vzťahu zmluvou o postúpení pohľadávky. To by však znamenalo, že by žalovanej zostali zachované námietky (ktoré mala voči spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) aj voči nadobúdateľovi pohľadávky a súd by pri uplatnení pohľadávky bezpochyby mohol preskúmať dôvodnosť pohľadávky aj z pohľadu toho, či ÚZ spĺňa požiadavky ZoSÚ. Vtedy by musel konštatovať, že v danej veci zmluva neobsahovala viaceré zákonom požadované náležitosti pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere, napríklad RPMN, úrokovú sadzbu, či priemernú hodnotu RPMN, v dôsledku ktorých chýbajúcich náležitostí (čo aj len jednej z nich) je potrebné považovať poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., by tak vzniklo právo len na vrátenie poskytnutej sumy úveru. Ak sa však previedla len zmenka, citovaný § 17 ZZaŠ námietky ohľadne pôvodného vzťahu zásadne vylučuje (okrem prípadu, ak je preukázané, že majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka).

Tunajší súd už v predchádzajúcom rozsudku konštatoval a opätovne (tak ako to poukázal aj NS SR v stanovisku) zdôrazňuje, že ak právna norma dovoľuje určité chovanie a iná za predpokladu, že je zneužívané, ho zakazuje, takéto chovanie nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktorý je jeho zneužitím, tak súdy nemôžu poskytnúť ochranu, pretože by to bolo v rozpore s ust. § 3 OZ a najmä s čl. 36 Listiny (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 457/2010 zo dňa 18.07.2013).

S poukazom aj na uvedený nález súd konštatuje zneužitie práva ako zo strany spoločnosti POHOTOVOSTĚ, tak aj zo strany žalobcu a správaniu sa uvedených subjektov nemožno z toho dôvodu poskytnúť ochranu a teda priznať žalobcovi z výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím (zákaz zneužitia práva je silnejší než dovolenie dané právom) nejaké plnenie čo aj len sčasti. To, že nielen spoločnosť POHOTOVOSTĚ, ale aj žalobca vedome konali na škodu žalovanej ako dlžníka z indosovanej zmenky, súd vyvodzuje z údajov na zmenke v hornej časti vpravo, kde je uvedené číslo zmluvy 500100422 a z už naznačených okolností vzťahov žalobcu k remitentovi (zmienené personálne súvislosti a všeobecné povedomie o spoločnosti POHOTOVOSTĚ a o jej hlavnom faktickom predmete činnosti). Teda aj žalobca musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu. V danom prípade je dané vedomé konanie žalobcu na škodu žalovanej (§ 17 čl. 1 ZZaŠ) a súčasne ide z jeho strany o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 OZ predstavujúci zneužitie práva, práva indosovať zmenku, ktorá mala (len) zabezpečovať záväzok žalovanej z ÚZ ako spotrebiteľskej zmluvy. Potom vychádzajúc zo záverov

stanoviska NS SR č. 93/2015 za takejto situácie už nie je potrebné zaoberať sa tým, či ide pôvodne o blankozmenku, ktorá by mala byť vypísaná v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve. Aj žalovaná vo svojej výpovedi vyjadrila presvedčenie o vedomosti žalobcu, že predmetná zmenka bola vystavená v súvislosti s ÚZ, ktorú ona uzatvárala ako spotrebiteľ s podozrením, že určite je tam nejaké personálne prepojenie.

Teda dôvodom brániacim čo i len čiastočnému priznaniu uplatnenej pohľadávky na podklade predmetnej zmenky, je to, že výkon práv žalobcu z dôvodov uvedených vyššie je výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi.

Tunajší súd už v predchádzajúcom rozsudku uviedol, že niet logického dôvodu, prečo by sa spotrebiteľom mala poskytovať ex offa právna ochrana pri spotrebiteľských pohľadávkach, avšak ako náhle sa takejto pohľadávke majúcej základ v spotrebiteľskej zmluve dostane zhmotnenia v podobe zmenky, mal by byť z tejto ochrany vylúčený vzhľadom na prísnu formálnosť ZZaŠ, ktorý sa stal súčasťou nášho právneho poriadku v dodnes nezmenenej podobe niekoľko desaťročí predtým, ako sa vyvinulo do dnešnej podoby spotrebiteľské právo. Normy spotrebiteľského práva, napr. už v cit. ustanovení § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. (ktoré ustanovenie v čase jeho účinnosti bolo nepochybne novšie ako právna norma rovnakej právnej sily - ZZaŠ a teda aj jeho § 17), regulujú možnosť používania zmienok v spotrebiteľských vzťahoch a postupom vývoja oproti stavu existujúcemu v čase vystavenia predmetnej zmenky, kedy ešte pripúšťali možnosť vystavenia, ale len zabezpečovacej zmenky (a ešte predtým podľa znenia zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31.12.2007 bolo možné použiť na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek s tým, že veriteľ si musí počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a ak túto povinnosť veriteľ poruší, zodpovedá za škodu týmto spôsobenú - § 4 ods. 7 a 8 uvedeného zákona), s účinnosťou od 01.01.2011 (§ 17 ods. 3 a 4 ZoSÚ) už zakazujú zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom. Teda postupným vývojom došlo k postupnému zužovaniu použiteľnosti zmienok vo vzťahoch založených zmluvou o spotrebiteľskom úvere až po úplný zákaz ich použitia. Na základe uvedených skutočností v prípade ako je tento, kedy zmenka bola vystavená práve v súvislosti so zabezpečením záväzku zo spotrebiteľského úveru, bez ohľadu na to, či by o tejto skutočnosti žalobca vedel alebo nie (v danom prípade podľa záverov súdu o tom žalobca vedel), je preto potrebné aplikovať práve ustanovenia ZoSÚ v prípadoch možného stretu zákonných ustanovení ZZaŠ s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. a aj následného ZoSÚ, ale aj v prípadoch, ak je určitá otázka špeciálne upravená práve v zákone o spotrebiteľskom úvere, ako je tomu v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., v rozpore s ktorým bola prevedená indosácia predmetnej zmenky zabezpečujúcej záväzok žalovanej z ÚZ (takúto zmenku vyplnenú v rozpore so zákonom veriteľ ani nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať) v snahe potrieť takýto jej charakter a takto indosovaná zmenka bola následne žalobcom aj použitá.

To, že aj v takýchto prípadoch ako je tento, kedy si žalobca uplatňuje práva zo zmenky, musí byť ex offa súdom poskytnutá spotrebiteľovi právna ochrana, aká sa predpokladá v spotrebiteľských vzťahoch bez ohľadu na špecifiká konkrétneho súdneho konania (tu iniciovaného podľa nariadenia) vyplývajúca jednoznačne z uvádzaného stanoviska NS SR.

Z výpovede žalovanej vyplynulo, že táto zmenku podpísala len preto, že bez toho by jej úver poskytnutý nebol. Samotnú dohodu o „vyplňovacom práve“, obsiahnutú vo VPPÚ, ktorej znenie ako súčasť formulárovej zmluvy vopred pripravenej veriteľom, žalovaná nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť, súd považuje za neprijateľnú a tým podľa § 53 ods. 5 OZ zmluvnú podmienku z dôvodov konštatovaných exekučným súdom v uznesení z 26.09.2012 č. k. 2Er/303/2012-11, predovšetkým pre „faktickú bezbrehosť“ možnosti jej vyplnenia čo do možnosti výšky zmenkového úroku, maximálnej výšky zmenkovej sumy aspoň v rámci vtedy účinným zákonom č. 258/2001 Z. z. vymedzenej maximálnej výšky zmenkovej sumy. Vo VPPÚ vymedzenú „dohodu o vyplnení zmenky“ spoločnosť POHOTOVOSTĚ v danom prípade patrične využila (zneužila) vyplnením zmenkovej sumy výrazne na zákonom prípustný rozsah jej vyplnenia, definovaný v § 4 ods. 6 ZoSÚ a navyše výrazne aj nad skutočný rozsah pohľadávky (v danom prípade nebol dôvod pre konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, aby mala žalovaná hradíť v zmenkovej sume zahrnutý poplatok vo výške 258,- eur, poplatok za zasielanie upomienok - 20,- eur a aj nijako nepreukázané trovy mediačného konania vo výške 173,15 eura).

Z uvádzaných dôvodov, z ktorých vyplýva, že zo strany žalobcu a aj spoločnosti POHOTOVOSŤ šlo indosáciou zmenky vyplnenej v rozpore so zákonom o zneužitie práva a výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, potom súd žalobu v časti nedotknutej jej čiastočným späťvzatím zamietol.

V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť po prvom pojednávaní vo veci, súd konanie postupujúc podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. zastavil, keď žalovaná, ktorej bolo čiastočné späťvzatie doručené spolu s predvolaním na posledné pojednávanie v tejto veci, napriek výzve súdu zostala nečinnou a teda do vyhlásenia rozsudku neuviedla žiadne dôvody pre ktoré by so zastavením konania na základe daného čiastočného späťvzatia žaloby nemala súhlasiť.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by inak ako plne úspešnému účastníkovi prináležal nárok na náhradu vzniknutých trov podľa § 142 ods. 1 O.s.p., právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké náklady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p. v spojení s čl. 17 nariadenia).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).